

Beskrivning och åtgärdsförslag

Utmärkning: Ett flertal inplastade, trasiga skyltar i format A 4 med följande text:

”Naturresevat.

Reservatet omfattar ca 3,6 ha. Det är geologiskt intressant. Spår efter märkliga randdeltabildningar från inlandsisens avsmältningsskede kan iakttagas. Vegetationen är av lundartad karaktär och genom sin frodighet och artrikedom är den för landskapet unik.

Det är enligt naturskyddslagen förbjudet att borttaga eller på annat sätt skada växter och stora djuren, att inom området medföra hund, skräpa ned samt att tälta och nära upp eld.

Dals-Eds kommunalnämnd”

De stora ändmoränerna inom Dalslands mellersta del, som framgår i nordväst - sydöstlig riktning, är en del av det mer eller mindre sammanhängande ändmoränstråk, som med början i trakten väster om Oslofjorden framgår över mellersta Sverige - bl.a. Hjortens udde och Hindens rev i Väneren - samt fortsätter i Salpausselkä i Finland. I anslutning till dessa utbreder sig även på några ställen betydande randdeltan, bl.a. vid Ed.

Det fridlysta området utgöres av en ravin eller dalgång vilken från sydöstra hörnet av reservatet fortsätter i en båge mot norr och väster för att vid områdets nordvästra hörn åter böja av mot norr och utmynna i stora Le. I huvudravinens sydvästra del, tillstöter från söder några korta, mindre raviner. Marken är mycket blockfattig. I reservatet ingår omgivande sluttningar och i mindre omfattning även ovanförliggande plåter. Området begränsas i nordväst av stickspår till järnväg, i nordost av gata, i öster av bebyggda tomter, i söder gata och järnväg samt skoltomt, i väster av gångstig. Hela området sluttar i stort mot NV.

I ravinens botten har avloppskulvert nedlagts med några synliga rensbrunnar. I övrigt väl utfört återställningsarbete. Från skoltomten brant sluttning, ca 45°, ned mot ravinbotten. I sluttningen stenstolpar från den tid området ägdes av SJ.

Från angränsande villatomter i NO har upplag av tegel, bruk, bräder m.m. anordnats inom reservatet. Intill detta ett gammalt brädiskjul, även inom reservatet.

Vid vägen i söder gammalt brädiskjul, nu redskapsbod. Intill denna soptipp, vilken nyligen täckts med ett lager jord.

Lindrig nedskräpning förekommer inom hela området i form av tomflaskor. Intill upplysningsskylt vid vägen i NO har 3 skrotbilar uppställts inom reservatet, samt ytterligare 3 strax söder om gränsen. Dessa bilar har uppställts av ägaren till ett större skrotbilsupplag strax norr om järnvägen. Skrotbilar har även uppställts på gatumark och enskild mark. Trots

att ägaren lagsökts enligt ett flertal lagrum har rättelse ej kunnat erhållas.

Vegetationen är lunddartad med mestadels glest överbestånd av gamla, vidkroniga björkar och ekar. I sluttningen från skoltomten förekommer också några stora lindar, mot järnvägen i SV stor alm samt stora välvuxna, delvis beståndsbildande gråalar med diameter av 9-14 tum. Delvis medhärskande underbestånd i åkl. IIb av asp, gråal, ek, björk, säl, ask, hägg, rönn, lönn, lind och alm. NV skoltomten även bok och guldregn, tydligen självsådd från på skoltomten planterade träd. Under detta bestånd ett ofta mycket tätt, slyartat snårskikt av hasse¹ (ofta dominerande), gråal, al, asp, ask, björk, ek, rönn, lönn, druvhyll, röda vinbär, olvon, hägg samt något gran och tall. NV skoltomten även silvergran.

I ravinen samt i SV i anslutning till alm- ek- gråalbeståndet förekommer mycket gammal, grov hassel med stammar i vissa fall hållande en diameter av 7 - 8 tum.

På flera avgränsade områden i SV rikligt med rotskott av gråal, ca 0,5 – 0,8 m högt. Även rönnslly förekommer inom begränsade områden mycket tätt och bör genom återkommande röjningar kunna utvecklas till mindre bestånd.

Genom den flerstädes starka slutenheten i träd- och snårskikt är marken inom större områden helt i avsaknad av ört- och gräsvegetation, eller också förekommer sådant mycket sparsamt.

På de torrare platåerna dominerar blåbär och liljekonvalje jämte bl.a. fibblor, ängsvädd, kråkvicker, gökärt, harsyra och skogsnäva. På ravinens sluttningar och i ravinbotten förekommer bl.a. stora bestånd av strutsbräken, i vissa fall mycket storvuxna. I sydväst finns intill dylikt bestånd 2 skyltar "Strutsbräken (M.strutiopteris)". I övrigt förekommer här bl.a. blåsippa, lundstjärnblomma, rödblåra, strätta, flenört, storrams, ormbär, majbräken, hultbräken och ekbräken.

I SV dominerar kirskål på stora ytor.

Åtgärd: Syftet skall vara att bevara områdets karaktär av lund- lövskogsområde med artrika vegetation.

I detta syfte bör följande åtgärder vidtagas.

- 1) Försiktig frihuggning av de stora, gamla träden genom avverkning av kringväxande underbestånd.
- 2) Försiktig, upprepad gallring i underbeståndet där detta förekommer mera slutet. Härvid gynnas främst alm, ek och lind.
- 3) Gynnande av hasselbeståndet, särskilt det gamla, grovstammiga, genom borthuggning av förekommande yngre trädbestånd.

Alla åtgärder enl. 1, 2 och 3 bör föregås av fickning av större träd, vilka efter avdöende nedhuggas och bortforslas. Åtgärder kombineras med upprepad lätt röjning samt stubbpensling och besprutning. Vid all avverkning och röjning tages i första hand gråal, asp, björk samt all gran och tall.

- 4) Eventuellt uppröjning och utmärkning av gångstig i slinga genom området.

5) Städning med bortforsling av allt avfall samt skrotbilar. Beträffande de senare bör åtgärd omedelbart vidtagas genom polismyndighets försorg.

6) Allt ris efter avverkning och röjning brännes.